Dosar nr.2-773/2025 (2-1127/2024);
2-24022735-48-2-27022024-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

05 iunie 2025 mun.Straşeni

Judecătoria Străşeni sediul Central
Instanţă compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecătorul Silvia Ţurcan
Grefier Adriana Baiuş

In lipsa părţilor

judecând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bogos Igor către Preşedintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiţie, Curtea de Apel Chişinău si Judecătoria Chişinau, cu privire la încasarea în mod solidar a sumei de 50 000 Euro cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune si suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistenţa juridică,-

C O N S T A T Ă :

Poziţia şi solicitările reclamantului.

La data de 22 mai 2023, reclamantul Bogos Igor a înaintat către Judecătoria Chişinău (sediu Centru) cerere de chemare în judecată către Preşedintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău si Judecătoria Chişinău, cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracţiune si încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii, reclamantul a invocat că, la data de *****prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, s-a adresat Procurorului General cu o plângere penală, prin care a solicitat de a dispune prin ordonanţă începerea urmăririi penale în privinţa judecătorilor din sistemul judecătoresc al Republicii Moldova, *****, *****, *****, *****, *****, ***** în temeiul art. 339 Cod Penal al RM – uzurparea puterii judecătoreşti soldat cu urmări grave.

Indică că, reieşind din prevederile art.19, 254, 265, 274 Cod de Procedură Penală, Procurorul General al RM, împreună cu ceilalţi procurori urma să primească plângerea înaintată de reclamant la data de *****şi să cerceteze circumstanţele cazului complet şi obiectiv, sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului şi în urma probelor acumulate să dispună prin ordonanţă motivată începerea urmăririi penale sau refuzul de a dispune începerea urmăririi penale.

Susţine că, sunt norme e drept în vigoare, care au produs şi produc efecte juridice pe întreg teritoriul Republicii Moldova, şi sunt obligatorii atît pentru procurorul General al RM. Precum şi pentru toţi procurorii din cadrul Procuraturii RM.

Comunică că, la 31 iulie 2020, reclamantul a primit o scrisoare de la Procuratura Generală a RM, semnată de *****, prin care s-a refuzat în începerea urmăririi penale. Considerînd refuzul drept neîntemeiat, la data de 05 august 2020, reclamantul prin intermediul reprezentantului său, l-a contestat, la Procuratura Generală a RM, în ordinea art. 299/1, 299/2 CPP. La 07 august 2020, reclamantul a primit o scrisoare de la Procuratura Generală a RM, semnată de *****, pri care i s-a refuzat în satisfacerea cererii sale, iar ulterior, la data de *****, a contestat la Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana), în ordinea art. 313 CPP.

Menţionează că, prin Încheierea judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din ***** plângerea sa, din *****, a fost respinsă ca neîntemeiată, din motivul că argumentele privitor la faptul că procurorii au

încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 265, 274 CPP, le consideră declarative şi nefondate care vin în contradicţie cu faptele constatate pe parcursul examinării plângerii.

Consideră că, Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) a încălcat flagrant şi termenul de 10 zile de examinare a plângerii lui Igor Bogos din 09 ianuarie 2020, stabilit în art. 313 alin.(4) CPP.

Considerând încheierea neîntemeiată şi ilegală, invocând prevederile art/ 13 din Convenţia CEDO şi art. 2 al protocolului nr. 7 al Convenţiei CEDO, precum şi prevederile art. 313 şi 473 din Codul de procedură penală şi art. 4,7,şi 8 din Constituţia RM, a remarcat că dispoziţiile încheierii din ***** îi încalcă dreptul la un recurs efectiv.

Relatează că, pe parcursul examinării cazului său, atât judecătorii cât şi procurorii nu au dat dovadă de un caracter superficial al examinărilor tuturor motivelor invocate în contestaţiile sale, fapt cei încalcă în mod flagrant drepturile sale prevăzute la art. 8 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului.

Solicită a încasa în mod solidar de la Preşedintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău si Judecătoria Chişinău în beneficiul reclamantului suma de 50 000 euro cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin infracţiune şi suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistenţă juridică.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 26 decembrie 2023, s-a dispus a transmite Curţii de Apel Chişinău, cererea de chemare în judecată înaintată de către Igor Bogos, pentru soluţionarea chestiunii privind strămutarea cauzei civile într-o altă instanţă de judecată egală în grad, în temeiul art. 43 alin.(2) lit. f) CPC.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău din 01 februarie 2024, s-a dispus strămutarea cauzei civile spre examinare în Judecătoria Străşeni. (f.d.94-96).

Astfel, la data de 27.02.2024 cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Igor Bogos către Preşedintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău si Judecătoria Chişinău, cu privire la repararea prejudiciului şi moral cauzat prin infracţiune şi încasarea cheltuielilor de judecată a parvenit în adresa Judecătoriei Străşeni, sediul Central, fiind repartizată în mod automat – aleatoriu, prin intermediul PIGD.

Poziţia participanţilor la proces:

În şedinţa de judecată reclamantul Igor Bogos fiind citat legal în şedinţa de judecată, nu s-a prezentat, în aceste condiţii, având ca suport prevederile art. 206 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată a dispus judecarea cauzei în lipsa reclamantului.

În şedinţa de judecată, pârâţii Preşedintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău si Judecătoria Chişinău, fiind citaţi legal, fapt confirmat prin avizul de recepţie anexat la materialele cauzei, nu s-au prezentat, totodată, la materialele cauzei pârâţii au depus referinţă şi în conformitate cu art.206 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, au solicitat examinarea cauzei civile în lipsă lor.

Reprezentantul Judecătoriei Chişinău, Constantin Damaschin, prin referinţa depusă la cererea de chemare în judecată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată, deoarece potrivit prevederilor Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, pârât în astfel de acţiuni urmează a fi Ministerul Justiţiei.

Consideră că pretenţiile reclamantului faţă de Judecătoria Chişinău, nu pot fi admise, deoarece cererea a fost înaintată împotriva pârâtului necorespunzător.

Reprezentantul Curţii Supreme de Justiţie, Stela Procopciuc, prin referinţa depusă a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, or cererea de chemare în judecată este semnată inclusiv de către Daniliuc Nicolae. Care acţionează în calitate de reprezentant al reclamantului.

Menţionează Curtea Supremă de Justiţie că, prin Hotărîrea judecătoriei Chişinău, sediul Râşcani din *****a fost respinsă acţiunea înaintată de către Nicolae Daniliuc împotriva Uniunii Avocaţilor din RM, privind anularea actului administrativ - Decizia Comisiei pentru etică şi disciplină a Uniunii Avocaţilor din RM din *****, precum şi decizia din ***** (act prin care a fost aplicată sancţiunea de retragere a licenţei pentru exercitarea profesiei de avocat), încasarea prejudiciului moral şi a cheltuielilor de judecată. Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din *****, cererea de apel depusă de Daniliuc Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Râşcani din ***** a fost declarată inadmisibilă, iar prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din *****, a fost respins recursul declarat de Daniliuc Nicolae împotriva încheierii Curţii de Apel Chişinău din *****.

Aprecierea instanţei de judecată.

Studiind materialele dosarului şi înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, şi ţinând cont de cele expuse în referinţele depuse de către reprezentanţii pârâţilor la materialele cauzei, instanţa de judecată constată că cererea de chemare în judecată înaintată este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art.239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Raportând normele date la materialele cauzei, în şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine că, reclamantul Igor Bogos, la data de 24.07.2020, s-a adresat cu cerere către Procuratura Generală al Republicii Moldova, prin care a solicitat de a dispune prin ordonanţă începerea urmăririi penale, în privinţa judecătorilor *****, ***** şi ***** de la Curtea de Apel Chişinău,şi în privinţa lui *****, Iurie Bejenari şi ***** de la Curtea Supremă de Justiţie a RM, în temeiul art.339 CP (uzurparea puterii judecătoreşti).(f.d.16-20).

Prin scrisoarea din *****semnată de procurorul, *****, i s-a comunicat reprezentantului reclamantului Igor Bogos, avocatului Nicolae Daniliuc, că s-a refuzat în pornirea urmăririi penale.(f.d.21).

Astfel, considerînd refuzul neîntemeiat, reclamantul Igor Bogos prin intermediul avocatului său, Nicolae Daniliuc, la data de 5 august 2020, l-a contestat la Procuratura Generală, în ordinea prevăzută de art.299/1 şi 229/2 CPP, în ordinea controlului ierarhic superior.

Totodată, potrivit scrisorii Procurorului şef al Secţiei reprezentare în procedurile non-penale şi implementare CEDO *****, din ***** nr. *****, se reţine că, în rezultatul controlului s-a constatat că adresarea din 24.07.2020, de a începe urmărirea penală în baza art. 339 din CP, în privinţa mai multor judecători de la Curtea de Apel Cahul şi Curtea Supremă de Justiţie, pentru pronunţarea actelor judecătoreşti de dispoziţie într-un litigiu civil, (prin respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă), nu conţinea descrierea unor fapte, care ar putea, ipotetic, întruni semnele componenţei de infracţiuni. Prin urmare lipsesc temeiurile pentru a iniţia un proces penal în privinţa magistraţilor indicaţi în plângere. (f.d.23).

La caz, instanţa reţine că, ulterior la data de 14 august 2020 reclamantul a contestat la Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana, acţiunile Procuraturii Generale a RM, în ordinea prevăzută de art. 313 CPP, iar prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) emisă la data de 22.12.2020, plângerea înaintată de către Nicolae Daniliuc în interesele lui Igor Bogos privind obligarea examinării plângerii depuse la data

de 24.07.2020 cu respectarea cerinţelor art. 19, art. 254 şi art. 274 CPP, cu emiterea unei ordonanţei motivate, s-a respins ca neîntemeiată. (f.d. 31-33).

Mai reţine instanţa de judecată că, prin Încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din *****, s-a respins plângerea depusă de către avocatul Daniliuc Nicolae, în interesele lui Igor Bogos, pe motiv că argumentele privitor la faptul că procurorii au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 265 şi 274 CPP, le consideră declarative şi nefondate care vin în contradicţie cu faptele constatate pe parcursul examinării plângerii.

Având în vedere cele expuse, instanţa conchide că, Igor Bogos a depus în instanţă o acţiune cu privire la repararea prejudiciului moral, cauzat prin infracţiune, în esenţă solicitând încasarea din contul Preşedintelui Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău si Judecătoria Chişinău în beneficiul său, a sumei de 50 000 euro cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin infracţiune şi suma de 10 000 lei, pentru compensarea cheltuielilor se asistenţă juridică.

Statuează instanţa că, reclamantul invocă dezacordul său cu privire la refuzul Procuraturii Generale de a dispune începerea urmăririi penale în baza plângerii depuse la data de 24 iunie 2020.

În conformitate cu art.118 alin.(1) din CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.19 din Codul Civil, (1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic). (4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa. (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

În conformitate cu art.2006 din Codul Civil, prevede că , prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave. (2) Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1).(3) Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale.(4) În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei.(5) Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta.

Astfel, cu referire la alegaţiile reclamantului Igor Bogos privind dezacordul său cu privire la refuzul Procuraturii Generale de a dispune începerea urmăririi penale în baza plângerii depuse la data de 24 iunie 2020, instanţa de judecată le consideră neîntemeiate, or refuzul în pornirea urmăririi penale pentru circumstanţele invocate, a fost verificat în cadrul procedurilor de control judiciar, iar acest complex de acţiuni în cumul sunt apreciate ca fiind legale şi întemeiate, fapt ce exclude răspunderea patrimonială a statului în astfel de cazuri, deoarece actul judecătoresc nu poate face obiectul unor acţiuni de răspundere materială şi morală, cu excepţia cazului în care vina este dovedită printr-o sentinţă.

La caz, instanţa reţine că, legalitatea actului procurorului a fost verificată de instanţa competentă, iar reclamantul nu a prezentat probe care ar demonstra caracterul ilegal al acţiunilor procurorului ori ale instanţei de judecată.

De asemenea, referitor la argumentul reclamantului precum că, nu este de acord cu Încheierea judecătorului de Instrucţie a Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana), în acest sens instanţa de judecată reţine că, potrivit art.116 din Constituţia Republicii Moldova, ”Judecătorii instanţelor judecătoreşti sunt independenţi, imparţiali si inamovibili, potrivit legii”.

Iar, în conformitate cu prevederile art.1 alin.(4) din Legea cu privire la Statutul judecătorului, ”Judecătorii i-au decizii în mod independent si imparţial, si acţionează fără nici un fel de restricţii, influenţe, presiuni, ameninţări sau intervenţii directe sau indirecte, din partea oricărei autorităţi, inclusiv judiciare”.

În pct.42 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr.18 din 22.06.2017, Curtea a reţinut că: ”principiul independenţei judecătorilor presupune că, judecătorii trebuie să i-a decizii în deplină libertate si să acţioneze fără restricţii si fără a fi obiectul unor influente, presiuni, ameninţări sau intervenţii nelegale, directe sau indirecte, indiferent din partea căror persoane vin si sub ce motiv.”.

Totodată, referitor la garanţiile unui proces echitabil, Curtea Europeană a stabilit că imparţialitatea judecătorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele judecătorului într-o cauză, cât si conform unui test obiectiv, care stabileşte dacă judecătorul a oferit garanţii suficiente pentru a exclude vre-o îndoială motivată din acest punct de vedere.

Prin urmare la înfăptuirea justiţiei, judecătorii apreciază probele după intima convingere, hotărârile fiind emise în numele legii, astfel dezacordul cu decizia adoptată de către instanţa de judecată nu poate fi considerată ca infracţiune.

Respectiv, instanţa consideră că, reclamantul Igor Bogos nu a demonstrat existenţa unei fapte ilicite şi legătură dintre fapta ilicită şi pretinsul prejudiciu cauzat, or raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii.

Prin urmare, se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite, or în corespundere cu prevederile art.118 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu prevede altfel, iar simplu dezacord al reclamantului cu actul emis de instanţa de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii Statului.

În conformitate cu art.59 alin.(1) din Cod de Procedură Civilă, parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) din Legea nr.1545, din 25-02-1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, prevede că, *cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.*

Prin urmare, la caz, instanţa de judecată reţine, că conform prevederilor art.5 alin.(1) din Legea nr.1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare, iar organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze, este Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova.

Prin urmare, instanţa de judecată reţine argumentul pârâtului precum că, cererea de chemare în judecată este depusă contrar normelor legale în vigoare, or potrivit legii enunţate supra, organul care reprezintă statul în acţiunile cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de drept şi instanţelor de judecată este Ministerul Justiţiei al RM.

Mai mult ca atât, reclamantul nu a prezentat careva probe concludente, pertinente, utile şi veridice prin care să convingă instanţa de judecată că prin acţiunile sau inacţiunile pârâţilor Preşedintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chişinău si Judecătoria Chişinău i s-a pricinuit careva suferinţe sau prejudicii, or, toate argumentele invocate întru motivarea pretenţiei de încasare a prejudiciului moral, poartă un caracter declarativ, formal, fără a dispune de careva suport probatoriu şi legal. Iar sarcina probării prejudiciului moral necesită a fi pusă pe seama reclamantului şi se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în consideraţie argumentele ambelor părţi în proces, situaţia de fapt şi de drept reţinută în speţă.

Corespunzător, instanţa conchide că, faptul refuzului în primirea şi examinarea unei plângeri precum şi al pronunţării actelor judecătoreşti de către instanţa de judecată cu privire la respingerea plângerii asupra ordonanţelor indicate, nu constituie în sine temei de repararea a prejudiciului moral, în baza art.6 CEDO, art. 8 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului şi art.14 din Pactul Internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, or normele enunţate supra reglementează generalizat drepturile persoanei căreia îi sunt lezate drepturile.

În acest context, instanţa de judecată reţine că, circumstanţele care atestă despre limitarea drepturilor şi libertăţilor persoanei, urmează să fie motivate şi reflectate în actele judecătoreşti.

Astfel, deoarece din înscrisurile anexate la materialele cauzei şi nici în şedinţa de judecată de către reclamant nu au fost demonstrate şi dovedite careva acţiuni sau inacţiuni prin care pârâţii au îngrădit drepturile fundamentale garantate de stat ale ultimului, cerinţele înaintate de către Igor Bogos privind repararea prejudiciului moral, precum si încasarea cheltuielilor suportate pentru asistenţă juridică, urmează a fi respinse, or instanţa de judecată le consideră neîntemeiate şi urmează a fi respinse integral.

În conformitate cu art.236-241 CPC RM instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A respinge cererea de chemare în judecată depusă de Bogos Igor către Preşedintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiţie, Curtea de Apel Chişinău si Judecătoria Chişinau, cu privire la încasarea în mod solidar a sumei de 50 000 Euro cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracţiune si suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistenţa juridică, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul judecătoriei Străşeni, sediul Central.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Silvia Ţurcan**